

Београд - Хапшење и лоцирање опуженика Горана Хаџића последица је успешне истраге БИА која је уследила након покушаја продаје скупоцене слике Амедеа Модилјанија.

Покушај продаје слике, за које се сумњало да припада Хаџићу је за БИА била индиција која је указивала да овај хашки оптуженик има све мање новца, каже за Б92 специјални тужилац за ратне злочине Слободан Вукчевић.

"До стратешког продора у хватању Горана Хаџића је дошло након покушаја продаје Модилјанијеве слике, управо приликом одузимања те слике су почели да се прате контакти који су водили до њега", каже Вукчевић.

Иначе, у потрази за Хаџићем (52) 31. децембра 2010. је у Новом Саду претресена кућа његовог блиског пријатеља Зорана Мандића, код кога је пронађено 50 вредних уметничких слика

"Међу сликама пронађена је и фотографија уља на платну познатог италијанског сликара Амедеа Модилјанија која, по проценама, вреди више милиона евра. Сумња се да је та слика у Хаџићевом власништву и да је била намењена продаји како би се набавио новац за даље скривање", рекли су у Тужилаштву за ратне злочине

Мандић је тврдио да је слика његово власништво, о чему има важећи документ. "Набавио сам је 1991. и требало ми је 17 година да бих доказао њену аутентичност, што је потврдио „Модилјанијев институт" из Рима. Сертификат сам добио 2007. године", рекао је Мандић.

Хаџића су, наине јутрос у 8,24 сати у реону Фрушке Горе ухапсили припадници Безбедносно информативне агенције, ну основу своје редовне акције и у то у тренутку

када је, како незванично сазнајемо, ишао да од једног од сарадника подгине новац.

Како је саопштено из извора блиских истрази, постојале су индиције и да је уметничка слика „Портрет мушкарца“ Амедеа Модилјанија, која се налази у власништву Хаџићевог пријатеља Зорана Мандића, купљена новцем стеченим од продаје нафте почетком рата 1991. године.

"По сазнањима које имамо, они су ту слику купили у Француској. Не знамо колико су је платили, Мандић не жели да нам каже. Приликом претреса куће она није била окачена на зиду, већ склоњена. Слика је оригинална и Мандић је писао захтев Министарству културе да му одобре да је изнесе из земље. Њена вредност је процењена на између 10 и 15 милиона евра.

Сумњамо да је купљена од продаје нафте, којом се Хаџић бавио у време рата, и да је било планирано да се прода у иностранству и да се тим новцем финансира његово даље бекство", рекао је саговорник близак истрази.

Извор из истраге потврдио је међутим, да постоје сазнања да је Хаџић до сада своје бекство финансирао највише новцем од продатих уметничких слика и накита.

"Поуздано знамо да је то његов главни извор финансирања. Ради се о сликама такође познатих аутора, чија су дела углавном по Београду продавана колекционарима за по неколико десетина хиљада евра, и то преко посредника. Такође, ушли смо у траг и врло вредном накиту, који је био у власништву Хаџића, а који је продаван за више хиљада евра. У питању су комади златног накита, углавном огрлице", додао је саговорник.

Аналитичар Александар Радић, каже за Б92 да је Горан Хаџић, за разлику од других хашких оптуженика итекако показао да је способан да дође и до пара и до помагача. "Он је несумњиво показао да је сам способан да пронађе новац и људе који га штите, подаци о томе како је функционисао у реалном свету, показује колико је био другачији од других", каже Радић

Милион евра које је држава обећала за информације о Горану Хаџићу, последњем хашком бегунацу, остаће у државној каси, сазнаје Б92.

Награда за информације о њему износила је милион евра, а држава је расписала у октобру 2010. Тадашњом одлуке Владе, она је уствари увећана са претходних 250.000 евра, које су биле загарантоване доносиоцу праве информације о Хаџићу по одлуци Савета за националну безбедност, а на предлог Акционог тима за окончање сарадње с Хашким трибуналом.

Истовремено, награду од пет милиона долара за податке о Горану Хаџићу расписао је и Стејт департамент.

Породица ухапшеног Горана Хаџића, почетком 2011. рекла је да су у сталној опасности због расписаних новчаних награда за информације о Горану Хаџићу, јер "ловци на главе" стално опседају њихову кућу

"Око наше куће стално шпартају аутомобили са таблицама из Немачке, Италије, Велике Британије, а видели смо чак и један мерцедес израелских таблица", рекао је Срећко, син Горана Хаџића.

Живка Хаџић, супруга хашког оптуженика, казала је и да породица није видела Хаџића од његовог бекства 2004. да му нису финансијски помагали у бекству јер и сами живе у веома тешкој ситуацијаи.

"Знамо да има много оних који у то неће поверовати, али ми, у ствари, живимо од нешто мање од 300 евра пензије Горанове 86-годишње мајке Милене. Она живи у кући поред нас коју, такође, редовно претресају", рекла је тада Живка Хаџић.

(Б92)